

denrigsministeren for at blive fuldstændig gyl- dig. Det er jo nemlig bekjendt, at der i de paagjældende Sogne gives mange forviklede Forhold, og vi have anset det for ønskeligt, at saadanne mindelige Overenskomster kunde komme istand, uden at man behøvede at gaa til den Tvang, som Loven giver Kommissio- nerne Myndighed til at udøve. Nu kan man vel sige, at de paagjældende Sogne jo hidtil have havt Leilighed til at faa Naturaltienden afløst ogsaa ved mindelig Overenskomst; men det er imidlertid vitterligt, at denne Afgang er bleven meget lidt eller maaftte rettere slet ikke benyttet, og hvor lidet bekjendt det maa være i disse Sogne, at en saadan Leilighed har staaet dem aaben, ser man ogsaa af Udtalelser i Betænkning- en af det ærede Medlem fra Borsfild (Naben), der erklærer, at det hidtil ikke har været muligt for nogen Tiendeyder i de vedkommende Distrikter at faa Naturaltienden afløst; thi naar selv det ærede Medlem har været uvidende om, at dette har været fuldstæn- digt muligt, saa kan man vide, at det endnu mere maa være Tilfældet for de øvrige Be- høeres Vedkommende. Det maa derfor være ønskeligt, at der endnu gives dem en nogen- lunde rundelig Frist til at komme overens om Afløsningen ad Mindelighedens Bet uden Tvangskommissioner. Regjeringen har foreslaaet at indrømme Næsten af Mæret dertil, og vi kunne ikke se Andet, end at dette er billigt; thi, som sagt, jo vanskeligere Forholdene ere, destomere maa man ønske, at de ordnes ad Frivillighedens Bet. Det ærede Mindretal har troet, at det vilde være tilstrækkeligt, at give Genstand til 1ste Mai, men det frygte vi for er for kort, og det, man vel især sæt- ter sit Haab til, at den endelige Afløsning gennem Tiendekommissionerne da kunde finde Sted inden førstkommende Høst, tro vi ikke lader sig gjøre, naar man ser hen til de Frist- ter, der ere indrømmede for Afgjørelsen af deres Forretninger. Vi maa altsaa ogsaa fraraade dette Endringsforslag. — Endelig er der et tredie Endringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Borsfild alene, og som ganske vist er det, der har den største Betydning, idet det gaar ud paa en fuldstæn- dig Afvigelse fra den Tiendelovgivning, der

gjælder i Kongeriget. Ifølge Forslaget skulle nemlig Kommissionerne ved deres Forretninger have at rette sig efter de Bydelsers, der have fundet Sted i de 10 Aar fra 1857—1866. Dette Forslag støtter det ærede Medlem paa forskellige Grunde, der ere fremsatte i Be- tænkningen. Han anfører saaledes, at det har været den Maade, hvorpaa man hidtil er gaaet frem i Hertugdømmet Slesvig, og at det alt- saa vilde være ubilligt nu at berøve de Be- høere, der ere indlemmede i Kongeriget, den Leilighed til en saadan Afløsning, som hidtil har staaet dem aaben. Dette kunde vi nu for det Første ikke indrømme, thi naar man giver en Lov eller en Bestemmelse, der søger at fremme en nyttig Foranstaltning ved at indrømme de Vedkommende gunstige Betingel- ser, saa forekommer det os, at, naar de allig- vel ikke gaa ind paa denne Foranstaltning i den Tid, der er sat for Betingelsernes Va- righed, ligger ikke deri en Opfordring for os til at forlænge denne Tid, men tværtimod til at vise, at det har været Alvor med Lovens Bestemmelser, og at som Følge deraf de stren- gere Forhold nu maa indtræde. Dertil kom- mer jo, at det ærede Medlem siger, at det end ikke har været muligt — idetmindste ikke i det Distrikt, som vistnok ligger ham mest paa Hjerte, nemlig det lille Bastrup Distrikt, som han repræsenterer. — at faa en saadan Afløs- ning, paa Grund af den uheldige Maade, hvorpaa Kommissionernes Forretninger vare bleve ordnede; men hvis det er Tilfældet, saa har der jo i Virkeligheden ikke været indrømmet Behøerne en saadan Begunstigelse, som han nu forlanger, at vi skulle yde dem herfra. Men jeg tror nu rigtignok, at det ærede Medlem tager feil i saa Genseende; jeg tror, at det vilde have været Behøerne fuldstændigt muligt, hvis det havde ligget dem paa Hjerte, at faa en saadan Afløsning istand i den Tid, der har været dem indrømmet dertil; thi hvis der virkelig fra Kommissionernes Side var lagt Hindring i veien, derfor, saa maatte det have været deres egen Sag i rette Tid at gjøre opmærksom derpaa, og naar man ser hen til den Sver, der fra Regjeringens Side er vist for at fremme slige Afløsninger, kan jeg ikke tro, at der vilde have været Noget